

Zrínyi és a Fennvaló

(Majdnem népmese)

(folytatás az első oldalról)

Igen Uram, de gondolkodj csak... mikor fohászokdott Hozzád ezek a magyarok?

No, várj csak... várj... például akkor, amikor Te feljöttél ide és a török aprította a népet... meg akkor is, amikor 1849-ben elindult a bosszúhadjárat, meg akkor is, amikor Kun Béla meg az a Pokolra való Sámueli végiggyilkolták Magyarországot, meg akkor is, amikor Trianonban, mérgemben megengedtem, hogy felosszák Magyarországot... mert elüldözték a királyukat, akit a Szent Koronával illetem...

Esedeztek-e ezek a magyarok Uram, amikor jól ment a soruk?

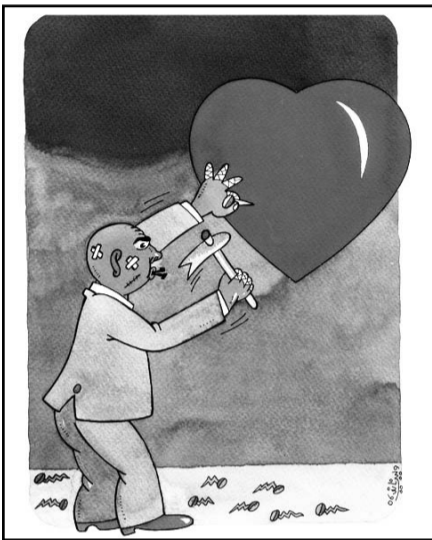
Nem... valóban nem!

Akkor mire vársz? Nézd meg, mit csinálnak ma is. Külföldön ócsárolják egymást mások előtt, amit még a cigány sem tesz, ha összevész a feleségével... Bent az országban egymást eszik, lázítják az ifjúságot, s úgy készülnek a nemzeti ünnepükre is, hogy tüzet okádnak egymásra. Mutasd meg nekik Uram, hogy miként lehet összetartaniuk... Küldj rájuk valami megpróbáltatást. S meglátod, igazam volt, amikor azt írtam egyik versemben, hogy „jó nép a magyar, ha van kinek engedelmeskedjék”... Ha bajban van, ha bántják, ha a nyakára lépnek akkor bizony összetart, s tán még ismét hallhatod azt is, hogyan fohászokdott ma a magyar a bajában...

Az Úr elgondolkodott Zrínyi szavain és igazat adott neki, hiszen bekérte a régi feljegyzéseket, s való igaz, a magyar csak akkor volt hű a hitéhez, istenéhez és nemzetéhez, ha bajban volt. Ha jól ment a sora, képes volt saját magát is megölni, hogy neki több jusson... hát lám, mit tesz ma, ha baj éri... - gondolta az Úr, s elindította a hófelhőket, s a szelet, miközben várta, a sok zsörtölődés valóban összefogássá válik-e. Amikor lezúdult a hó, s a szél kezdte keverni az utakon, először úgy szidták a Fennvalót a jó magyarok, ahogy a szájukon kifért... amikor rájuk sötétedett és a szél még erősebben tépte őket, a telefonjuk lemerült, az üzemanyag pedig egyre csak fogyott, ahogy fűtöttek az autóban, halkabb lett a szitkozódás. Később elhangzott az első „Istenem, Istenem...”. Még később „Édes jó Istenem, csak most segíts...” - hangzott a magyar éjszakában, s ez már a szél süvítésén is áthallatszott. Éjfélkor már eszébe jutott sokaknak a Miatyánk is, hiszen azok is aggódtak, akiknek a hozzátartozója autóban, vonaton, buszon akadt el a nagy hó miatt, s azok is féltek, akik részesei voltak az ítélet idejének. A fél ország Istenhez fordult ezen az éjjelen. És eljött az ünnep napja, március 15-e... A hó és a szél még mindig tombolt, s mert annak idején 1848-ban is ostoba gyűlölködés volt a magyarok

részéről és az osztrákok irányába, az Úr még megmutatta, hogy akit gyűlölünk, hát az segít ki a bajból... Osztrák hókotrók jelentek meg az autópályán, és segítettek a bajban lévőknek, az országnak. Később mentőautók is érkeztek március 15-én Ausztriából. A magyarok pedig imádkoztak, fohászokdottak, s akár a Gott erhaltét is megtanulták volna, csak legyen végre vége ennek a tragikus „ünnepnek”. Senki nem gondolt arra, ami ezen a napon az ünnepi beszédekben központi téma lett volna: - Osztrák mint történelmi ellenség...

Az Úr magához kérte Zrínyit. - Igazad volt Zrínyi Miklós. Ma a magyarok ünnepén nem volt gyűlölködő beszéd, nem volt egymás elleni gyarló mocskolódás. Viszont volt zsíros kenyér, szálalás, forró tea, várandós édesanya mozdonyban utaztatása a szülészetre, összetartás és segítség... és nem kérdezte meg magyar a másik magyartól, hogy melyik párthoz tartozik, s nem vette el a poharat a másik szájától, mert annak nagy Magyarország térkép volt a kocsijára ragasztva... Igazad van Zrínyi Miklós, a magyarnak nem szabad szép, gondtalan életet adnom. Mert nézd csak meg jó Zrínyi Miklós... akik jól élnek, mert hazudoztak a népnek és a balga nép a parlamentbe juttatta őket, még most sem tartják a szájukat, még most is gyűlölködnek, még ma is egymás ellen uszítják - uszítanak - a népet.

Csak ma nem figyel rájuk senki. Mert egymáson segítenek, s nincs idejük a gyűlölködésre... hiszen alapvetően, ha a sok parlamenti ellenzéki, patkányviselkedésű bűnöző nem hergeti őket, akkor ez a nép jó nép sanyargatás nélkül is... mert az én népem, csak hiszékeny és kapzsi, meg önző is. Láthatod... Márton püspök földjén nem esik, s nem is fúj... mert ők megköszönik a rosszat és a jót egyaránt... egykor hálátlanok voltak, de Trianon óta keresztet viselnek, mégis hisznek és hűek hozzá. Ők mentik majd meg ezt a mélyre csúszott és állhatatlan anyaországi nemzetet is hidd el...

Hogy lesz Uram ezután? Mindig szenvednie kell ennek a nemzetnek, hogy megmaradjon?

Valahogy úgy... hacsak az eljövendő évszázadok alatt végre meg nem érti, hogy a szeretet és a hit sokkal többet ér, s nagyobb biztonságot ad, mint a könnyen szerzett pénz, a hatalom, és a gyűlölség. Egyelőre azonban nem látszik hogy akarná megérteni... s olykor kell neki a hó, a szél, az árvíz, a megaláztatás. De ne hidd jó Zrínyi Miklós, hogy én nem sajnálom őket. Ám, a szabad akaratot nem vehetem el tőlük... így akkor biztos a megmaradásuk, ha szenvednek, ha büntetem őket... pedig én boldogságot akarok adni nekik. Egyszer majdcsak elfogadják...

Zrínyi szomorúan elballagott a trónteremből, s magában megint csak a fejét csóválva mormogta: - optimista vagy Uram... nagyon optimista... de én ötszáz éve tudom, hogy csak akkor jó nép, ha bajban van, s ha van kinek engedelmeskednie...

Az Úr pedig megmosolyogta Zrínyi gondolatait... mert látta, hogy a hó és a szél sokakban nem csak erre a drámai éjszakára adta vissza a hitet...

Beadvány Románia kormányához a Székely Szabadság Napján

Ma, 2013. március 10-én, a marosvásárhelyi Postaréten, a Székely Nemzetgyűlések hagyományainak folytatásaként összegyűlt székelyek, valamint a velük szolidaritást vállaló erdélyi magyar közösségek képviselői kinyilvánítjuk: igényeljük Székelyföld területi autonómiáját!

Székelyföld területi autonómiája azt jelenti, hogy történelmi szülőföldjén a székely-magyar többségi kollektivitás joga és tényleges képessége saját felelősségére és saját érdekében átvenni a közérdekű problémák jelentős részének megoldását, a szubsidiaritás elvének megfelelően. Az autonóm régió az állam és a kollektivitás között elhelyezkedő választott testülettel rendelkezik, az öngazgatás hatásköreit gyakorolja, illetve államhatósági jogosítványokkal is bír.

Románia, amikor csatlakozott az Európa Tanácshoz, egyoldalú kötelezettséget vállalt a tanács 1201/1993 számú ajánlásának teljesítésére, amely 11. cikkében kimondja: „Azokban a körzetekben, ahol egy nemzeti kisebbséghez tartozó személyek többséget alkotnak ezen személyeknek jogukban áll, hogy sajátos történelmi és területi helyzetüknek megfelelő és az állam nemzeti törvénykezésével összhangban álló helyi vagy autonóm közigazgatási szervekkel, vagy különleges státusszal rendelkezzenek.” Az eltelt közel két évtizedben Románia ezt a kötelezettségvállalását sem teljesítette, az ezzel kapcsolatos párbeszédet a hatóságai elutasították.

Románia kormánya ígéretet tett arra, hogy a tervezett regionális reformot az érintett lakosság megkérdezésével hajtja végre. Ezt javasolja az Európai Unió is, és ez áll a Romániában hatályos jogszabályokban is. Ennek ellenére most arra készülnek, hogy megszegve Romániának a Kisebbségi Keretegyezményben és a Kisebbségi és Regionális Nyelvek Európai Chartájában foglalt kötelezettségeit, Székelyföldet egy román többségű közigazgatási régióba tagolják be, végleg felszámolva a székelység létezésének maradványait. Felhívjuk az illetékes hatóságok és a nemzetközi közvélemény figyelmét arra, hogy Székelyföld közösségének akarata ellenére végrehajtott regionális reform beláthatatlan következményekkel járna a romániai demokráciára nézve, ugyanakkor ellehetetlenítene a többség, illetve a számbeli kisebbségben élő, de itt helyi többséget alkotó székely közösség közötti viszony normalizálását! Egyben felhívjuk Románia kormányának a figyelmét arra is, hogy a nemzetközi kötelezettségvállalások megszegése rendkívül rossz következményekkel járna Románia külkapcsolataira nézve.

Mi párbeszédet akarunk és együttműködést, abban a reményben, hogy végül Románia kormánya is belátja, hogy a közigazgatás reformot a helyi közösségek szabad akaratára, az állampolgárok közti szolidaritásra és a konstruktív együttműködésre kell építeni.

Hangsúlyozzuk: Székelyföld területi autonómiája nem sérti Románia területi integritását és állami szuverenitását, nem sérti a Székelyföldön élő román nemzetiségű polgárok érdekeit, sem Románia alkotmányát. Székelyföld autonómiájának minden előnyét egyformán fogják élvezni az itt élő állampolgárok a demokrácia alapvető értékeinek tiszteltetbe tartásával.

Mindezek szellemében:

Követeljük, hogy a sajátos történelmi, földrajzi, politikai, kulturális és gazdasági jellegzetességekkel rendelkező Székelyföld alkosson önálló fejlesztési régiót az Európai Unió forrásainak hatékony felhasználása érdekében!

Követeljük, hogy Székelyföld legyen önálló közigazgatási régió!

Követeljük Székelyföld autonómiájának törvény általi szavatolását!

Tiltakozunk Székelyföld őshonos közösségének, a Székely Népek érdekeit sértő, létét fenyegető közigazgatási átalakítás ellen!

Követeljük, hogy a romániai hatóságok azonnal szüntessék be a székely jelképek üldözését, a magyarul beszélő emberek zaklatását és fenyegetését.

Tiltakozunk az ellen, hogy a jogállam intézményeit az itt élő, román állampolgárságú magyarok elnyomására, megfélemlítésére és üldözésére használják!

Teljes és tényleges szabadságot és egyenlőséget akarunk Székelyföld minden lakosának!

Követeljük, hogy a kormány kezdjen párbeszédet a fentiekről a székely nép legitím képviselőivel, a Székely Nemzeti Tanáccsal és a székely önkormányzatokkal!

Autonómiát Székelyföldnek, szabadságot a Székely Népeknek!
Marosvásárhely 2013. március 10.

EURÓPAI IDŐ – Az Európai Unióban szabadságát és önrendelkezését megteremteni kívánó erdélyi magyarság lapja – ISSN 1220-9929

Főszerkesztő: Horváth Alpár. Helyettes főszerkesztő: Stöffán György. Felelős szerkesztő: Simon Ildikó. Főmunkatárs: Borsos Géza, Kolumbán Sándor, Krasznai Zoltán.

A szerkesztőség postacíme: El-KIA, 520100 Sf.Gheorghe, C.P.: 15. Tel./fax: 0267-318 895. Honlap: <http://www.e-ido.com/> E-mail: europai_ido@e-ido.com

A kiadó címe: Európai Idő Kiadó, 520085 Sf.Gheorghe, Str. Daliei nr. 2. bl. 44. sc. C. ap. 1. Bankszámla: COD IBAN: RO490TPV300000597085R001 – OTP BANK SFANTU GHEORGHE.

Főkönyvvitel: Illyés Veronika. Könyvvitel: Simon Ildikó. Terjesztés: az Európai Idő Terjesztőhálózata. Felelős terjesztő: El-KIA Kft. Nyomda: Tipotex Nyomda – Brassó

Az Európai Idő hasábjain szerző nevével, szignójával stb. megjelent írárok illetve más forrásból átvett cikkek, illusztrációk nem föltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét, s így felelősséget sem vállalunk ezek tartalmáért! A cikkekért minden esetben azok szerzői a felelősök.